

Sygn. akt IX W 1906/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Kalińska

Protokolant: Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. M. R.

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2015 r. sprawy

A. W.

s. Z. i J. z domu (...)

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 16 lutego 2015r. około godziny 15:35 w O. na skrzyżowaniu ulic (...)(...) kierując samochodem marki R. o nr rej. (...) skręcając w drogę poprzeczną nie ustąpił pierwszeństwa dla osoby pieszej przechodzącej przez oznakowane przejście dla pieszych w wyniku czego doprowadził do jej potrącenia, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 26 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. **obwinionego A. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 26 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. **86 § 1 kw** skazuje go na **karę grzywny w wymiarze 1000zł (jeden tysiąc) złotych;**

II. na podstawie art. 86 § 3 kw orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci **zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych** w ruchu lądowym na okres **6 (sześciu) miesięcy**

III. na mocy art. 29 § 3 kw nakłada na obwinionego obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Obwiniony A. W. mieszka w O., pracuje w firmie (...)

w O., osiąga dochód około (...) złotych miesięcznie. Jest żonaty, na utrzymaniu ma jedno dziecko. Nie był uprzednio karany (dane osobopoznawcze: k. 30).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 lutego 2015 r. około godziny 15:35 w O. pokrzywdzona P. C. szła z kierunku hipermarketu K. przy ul. (...) w kierunku (...), zbliżając się do oznakowanego sygnalizacją świetlną przejścia dla pieszych. Pokrzywdzona weszła na przejście dla pieszych, gdy zapaliło się światło zielone. Przejście to jest dwuetapowe. Pomiędzy pasami ruchu dla przeciwnych kierunków jazdy znajduje się wysepka rozdzielająca jezdnię.

W tym samym czasie obwiniony A. W. poruszał się samochodem marki R. o nr rej. (...), jadąc prawym pasem z ul. (...) w kierunku ulicy (...). Dynamicznie bez zatrzymywania wykonał manewr skrętu w prawo, wjeżdżając w ul. (...) w czasie gdy dla pieszych był emitowany sygnał zielony. Obwiniony nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa pokrzywdzonej P. C., która przechodziła już przez przejście z prawej strony na lewą dla kierunku jazdy obwinionego. Pokrzywdzona po zrobieniu jednego kroku na przejściu dla pieszych została uderzona w lewy bok, upadła na jezdnię i przewróciła się. Obwiniony doprowadził do jej potrącenia oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Pokrzywdzonej pomocy udzieliła inna piesza, pomagając jej wstać z jezdni. Na miejsce zdarzenia nie została wezwana karetka pogotowia gdyż pokrzywdzona nie wymagała badania lekarskiego. Nie odczuwała żadnych dolegliwości, nie posiadała widocznych urazów.

Do zdarzenia doszło w rejonie skrzyżowania, na przejściu dla pieszych z sygnalizacją świetlną trójkolorową. Tego dnia widoczność była dobra, natężenie ruchu duże. W wyniku zdarzenia nie doszło do uszkodzeń pojazdu marki R. o nr rej. (...).

(dowody: notatka urzędowa k. 5-5v, szkic sytuacyjny miejsca zdarzenia k. 6, protokół oględzin k. 7-7v, nagranie z kamer (...) k. 10, wyjaśnienia obwinionego k. 30-30v, zeznania świadka: P. C. k. 30v, R. R. k. 30v, R. A. k. 31)

A. W. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 26 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Sąd zważył, co następuje:

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że nie pamięta czy wjechał na skrzyżowanie przy wyświetlanym zielonym sygnale świetlnym dla jego kierunku ruchu. Twierdzi, iż obserwował sygnalizację świetlną dla pieszych, przejście było oznakowane białymi pasami ale nie pamięta jaki był nadawany sygnał świetlny. Zaznaczył, iż nie widział pokrzywdzonej na przejściu poprzez przednie szyby pojazdu. Kiedy wjechał na przejście został uderzony w prawa stronę. Usłyszał huk i spojrzął w tylne lusterko, po czym zobaczył pokrzywdzoną jak leżała w połowie pojazdu, z prawej strony. Widział też jak przechodnie pomagali jej wstać.

Sąd nie podzielił wyjaśnień obwinionego odnośnie przyczyn zdarzenia i jego przebiegu ponieważ pozostają one w oczywistej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w niniejszej sprawie.

Obwiniony wprawdzie wjechał na skrzyżowanie przy wyświetlanym zielonym sygnale świetlnym jednak podkreślić należy, iż w tym samym czasie sygnał zielony wyświetlany był także dla pieszych przechodzących przez przejście na skrzyżowaniu ul. (...)

z ul. (...). Obwiniony nawet nie zwolnił ani nie zatrzymał pojazdu przed przejściem tylko dynamicznie wjechał na przejście dla pieszych. Wynika to jednoznacznie

z dokumentacji dołączonej do akt sprawy między innymi z nagrania pochodzącego

z monitoringu (k. 10). W takiej sytuacji obwiniony powinien się zatrzymać i ustąpić pierwszeństwa przechodzącym przez przejście pieszym. Ponadto zbliżając się do skrzyżowania powinien zachować szczególną ostrożność, obserwować sytuację na drodze

i zachowanie innych uczestników ruchu. Dodatkowo do zwiększenia uwagi i ostrożności obligował go wyświetlany dla pieszych sygnał zielony.

Sąd podzielił zeznania pokrzywdzonej, P. C., która w jasny

i logiczny sposób opisała przebieg zdarzenia. Podkreśliła, iż na przejście weszła przy wyświetlanym zielonym sygnale świetlnym. Zeznała, że została potrącona na przejściu po zrobieniu kroku na pasy. Wówczas też kątem oka zobaczyła

coś białego z jej lewej strony. Nadjeżdżający pojazd uderzył ją w bok, w lewe ramię w wyniku czego upadła na jezdnię. Była w szoku nie wiedziała co się dzieje. Oświadczyła, że pomocy udzieliła jej stojąca obok dziewczyna, która pomogła jej wstać. Przyznała, że po zdarzeniu nie korzystała z pomocy lekarskiej.

Przebieg zdarzenia przedstawiony przez pokrzywdzoną znajduje potwierdzenie w zgromadzonym w toku postępowania materiale dowodowym w tym w zeznaniach świadków, funkcjonariuszy Policji R. R. i R. A.. Świadkowie zeznali, iż tego dnia wracali z (...) przy ul. (...). Jechali w kierunku skrzyżowania, na którym doszło do zdarzenia. Świadek R. R. zeznał, iż widział jak osoba piesza wchodzi na przejście, następnie pojazd i zaraz pojazd koloru białego skręcający z ul. (...) w ul. (...), który uderzył w pieszę.

Sąd uznał, iż zeznania świadków są spójne, logiczne, dał im wiarę gdyż korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Szczególna ostrożność, zgodnie z art. 2 ust. 22 ustawy Prawo o ruchu drogowym polega na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania do uczestnika ruchu do warunków i sytuacji zmieniającej się na drodze w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie. Użycie przez ustawodawcę określenia „szczególna ostrożność” oznacza, że chodzi o kwalifikowaną postać ostrożności.

Kierujący zobowiązani są do zachowania szczególnej ostrożności jedynie w sytuacjach wskazanych w ustawie, które wiążą się z większym niż przeciętne niebezpieczeństwem. Kierujący zbliżając się do przejścia dla pieszych zobowiązany jest zachować szczególną ostrożność i ustąpić pierwszeństwa pieszemu, który znajduje się na przejściu – art. 26 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Specjalne zasady obowiązujące kierujących przy zbliżaniu się do przejść i przejeżdżaniu przez nie wynikają z zagrożenia dla nich wynikają z zagrożenia dla pieszych jakie stwarzają pojazdy przejeżdżające przez przejścia. Zatem kierujący pojazdem zbliżając się do przejścia musi być szczególnie czujny i uważnie obserwować przejście dla pieszych aby w sytuacji gdy zajdzie taka potrzeba mógł zatrzymać pojazd przed przejściem i przepuścić poruszającego się nim pieszego. Ma to miejsce również w sytuacji gdy kierujący wjeżdża na skrzyżowanie z sygnalizacją świetlną przy wyświetlanym zielonym sygnale świetlnym podczas gdy w tym samym czasie sygnał zielony wyświetlany jest również dla pieszych. Ponadto obwiniony powinien w danej sytuacji zachować szczególną ostrożność z uwagi na przejazd przez skrzyżowanie o dużym natężeniu ruchu.

Należy podkreślić, że przejście, na którym doszło do potrącenia posiada sygnalizację świetlną i jest prawidłowo oznakowane. Zgodnie z treścią art. 26 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem, który skręca w drogę poprzeczną jest zobowiązany do ustąpienia pierwszeństwa pieszemu przechodzącemu na skrzyżowaniu przez jezdnię drogi, na którą wjeżdża. Nie ulega wątpliwości, iż obwiniony zobowiązany był do ustąpienia pierwszeństwa pokrzywdzonej przechodzącej przez oznakowane przejście dla pieszych. Tym bardziej, iż miejsce, w którym doszło do zdarzenia charakteryzuje się dużym natężeniem ruchu chociażby ze względu na bliskość różnego rodzaju sklepów czy supermarketów.

Stwierdzić należy, iż obwiniony nie zachował szczególnej ostrożności. Wjechał na dobrze widoczne oznakowane przejście doprowadzając do potrącenia osoby pieszej.

Spoleczna szkodliwość powyższego czynu jest znaczna. Obwiniony naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Pieszy przechodzący przez jezdnię na zielonym świetle ma prawo oczekiwać, że inni uczestnicy ruchu będą przestrzegać ich prawa do przejścia na drugą stronę jezdni w sposób bezpieczny. Obwiniony wjeżdżając w takiej sytuacji na przejście spowodował poważne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Sąd mając na względzie powyższe okoliczności wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 1000 złotych. Sąd uznał wyżej wymienioną karę grzywny za adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego wykroczenia oraz jego zawinienia.

W ocenie Sądu spełni też ona swoje cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, zmotywuje obwinionego do zachowania większej ostrożności na drodze.

Z uwagi na naruszenie przez obwinionego podstawowych zasad ostrożności i bezpieczeństwa w ruchu drogowym, Sąd na podstawie art. 86 § 3 kw orzekł wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) miesięcy. Sąd uznał czasowe wyeliminowanie obwinionego z ruchu jako kierowcy za zasadne. Na mocy art. 29 § 3 kw obwiniony został zobowiązany do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu – prawa jazdy. Przeprowadzone postępowanie pozwala stwierdzić, że obwiniony potrafił osobę pieszą na skutek nie zachowania szczególnej ostrożności, nie ustąpił jej pierwszeństwa przez co spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Nie obserwował uważnie zmieniającej się na drodze sytuacji, zlekceważył tym samym obowiązki wynikające z art. 26 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Sąd uznał, iż orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) miesięcy, wpłynie na obwinionego wychowawczo. Jednocześnie czas, na który obwiniony został wyeliminowany z uczestnictwa w ruchu drogowym umożliwi mu wnikliwe przeanalizowanie swojego postępowania.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 624 § 1 kpk, który na mocy art. 119 kpw znajduje odpowiednie zastosowanie w postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Sąd kierował się w tym zakresie ustaleniem, że uiszczenie dodatkowo kosztów postępowania byłoby dla obwinionego zbyt uciążliwe z uwagi na jego sytuację rodzinną i finansową.